

DIRECTOR: Preot V. Ghindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei.
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprilie 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

„TU DAI BELȘUGUL“ (Psalm 65, 9)

Belșug a dat Bunul Dumnezeu, cu mână largă, anul acesta.

Hambarele sunt pline de grâu, galben și frumos ca aurul, pentru că „Domnul Dumnezeu a dat la vreme ploaie timpurie și ploaie târzie și ne-a păstrat săptămânile hotărâte pentru seceriș“ (Ieremia 5,24).

Porumburile pe câmp sînt negre de must și putere, ca niște păduri de stejari, pentru că El „i-a udat brazdele, i-a sfărmat bulgării, i-a muiat cu ploaie și i-a binecuvântat răsadul“ (Psalm 65, 10).

Ville se apleacă sub povoaara strugurilor plini de must, cari dau să se coacă.

Pomii, ca niște minunate candelabre, stau cu crengile aplecate în jos, pline, grele, de rod...

Belșug a dat Bunul Dumnezeu cu mână largă și fără sgârcenie, anul acesta, pentru îndestularea și sătura-rea tuturor.

Dar vai, din belșugul acesta pe care Tatăl cereșc îl dăruie pentru că „să sature cu pâine și pe săracii acestui pământ“ (Ps. 132, 15) oamenii fac o pricină de pierzare a sufletu-lui lor. Belșugului de mălai de pe

holde, pe care Dumnezeu l-a dat pentru hrană — omul i-a dat și îi dă altă întrebuințare.

În loc de mâncare îl face în bău-tură îmbătătoare; în loc de săturarea foamei trupești — omul face din acest belșug, îmbuibarea poftii lui de beție păcătoasă și vinovată.

Și astfel în loc de mulțumiri lui Dumnezău pentru această binecuvân-

tare, omul scuipă spre cer hule, în-jurături, vorbe rele — păcate și ne-cuviinți.

Fabricanții de alcool, își pregă-tesc cu repeziciune cazanele. Belșu-gul de mălai și de poame de struguri și fructe de acum — sa va preschim-ba la toamnă în râuri de alcool, cari va inunda satele și orașele — ducând mereu cu ele la vale, spre

Marea Morții — mii de suflete, mii de vieți nenorocite...

Și iată așa, omul își face din darul lui Dumnezeu — pierzarea lui. Sau mai bine zis, Satana îl face pe om să facă din belșugul Tatălui Cereșc, pricină de peire sufletească și nenorocire trupească. Ce ne dă mâna Domnului, ne răpește mâna lui Satan.

Fratele meu, căruia Dumnezeu ți-a dăruit belșug de pâine și bunătați, anul acesta — bagă de seamă. Acea-sta poate fi și o binecuvântare, dar poate fi și pierzarea ta. Dacă folo-sești belșugul care ți l-a dat Cerul, pentru alinarea suferinții și a altora mai nenorociți ca tine, dacă vei dă-rui din acest dar și pentru sufletul tău — acesta îți poate fi o binecu-vântare.

Dar dacă vei folosi acest belșug pentru îmbuibarea ta, pentru ticălo-șirea cu beuturi și alte pofti păcă-toase, aceasta va fi spre peirea ta. Căci Fericirea și Mulțumirea le câp-tigi întregi, numai atunci când le împarți și tu întregi altora.

Și numai așa poți aduce o mulțu-mire bine plăcută lui Dumnezeu.

T. DAR

Veghează!

Domnul te-a lăsat în lume
Cu porunca de-a veghea,
Și-a lucra cu stăruință
Pentru 'mpărăția Sa.

Lumea este-un câmp de luptă
Mii primejdii ne pândesc
Mulți vrășmași nestă 'mpotriva
Și mereu ne ispitesc

Tu ești pus să stai de veghe
Și cu ochii la dușman
Să fii gata 'ntotdeauna
Să 'nfrangi planul lui viclean

Să nu-l lași să intre 'n casa
Sufletului tău curat
Să-l gonești când fără veste,
Fără să știi, s'a strecurat.

Și deșteaptă și pe alții
Care dorm — e vreme grea!
Domnul te-a lăsat în lume
Cu porunca de-a veghea

I. MĂRTURIE

Totul e în regulă

„Păzitorule, cât este din noapte?“ Asupra mea totdeauna produce o mare impresie acest loc din prorocul (Isaia 21,11). Parcă dintr'un întineric ne întrebă cineva, ne întrebă Judecătorul și Stăpânul nevăzut — pe noi și cugetul nostru.

Priveghem oare noi? N'a adormit oare sufletul nostru? Așteptăm noi oare pe Judecătorul?

Da! noi totdeauna ar trebui, ca să fim în privegherea cea sufletească pentru așteptarea Lui!

Să ne întrebăm în fiecare cias, — „oare totul este în regulă? Pe corăbiile de război din unele țări este obiceiul ca în fiecare noapte santinela de la locul său de străjuire la fiecare bătaie a ciasu-rilor, el răspunde la întrebarea superiorului numaidecât astfel: Sântatatea ceasuri totul e în regulă. Miez de noapte totul e în regulă. În mijlocul furtunii și-a valurilor, uitându-se la valurile clocotitoare — răspunde mereu: Totul e în regulă. Noi suntem gata!

Asemenea priveghere e atât de trebuincioasă și pentru noi creștinii. În fiecare cias noi ar trebui să ne încordăm urechea la Glasul care vine de Sus și ne întrebă:

— Suflete, cât este din noapte?.. Nu este aproape oare venirea Mirelui?..

Iar noi să putem răspunde: — noi suntem gata.

Însă vai! noi la aceasta întrebare nu prea răspundem, nu ne prea gândim să priveghem ca să fim mereu și oricând cu „totul în regulă“.

Fratele meu, dacă Mirele ar veni în noaptea aceasta cum te-ar afla pe tine: dormind sau priveghind?

Căci cum vei fi găsit — așa vei fi răsplătit! P. P.

Cei mai schimbător?

Ce-i mai schimbător pe lume,
Cine oare poate spune?
— Vremea este schimbătoare
Și destul de 'nșelătoare!..

Căci așa cum dânsa trece,
Azi e caldă mâine rece;
Azi e dulce și frumoasă,
Mâine-i rea și furtunoasă.

Dar mai schimbător anume
Este omu'n astă lume!
Că se schimbă mai curând
Și ca vremea — pe pământ.

Căci azi dânsul te iubește
Mâine însă — te urăște
Astăzi — frate' ți stă la sân
Mâine ți-e dușman făgân

Deci în om, vieța toată,
Nu te 'ncrede niciodată!
Că nici vremea frățoare
Nu-i ca el de schimbătoare

I. TĂRIE

...„ASEMENEA CHIPULUI FIULUI SAU“ (Romani 8,29)

Așa trebuie să fie, și așa vor fi, copiii cei adevărați ai Domnului (Filipeni 3,21) -- Ceva în legătură cu evanghelia de Duminică

...Și apoi Mântuitorul a luat cu El pe Petru pe Iacov și pe Ioan, cei trei iubiți și aleși ucenici ai Lui.

Și i-a dus la o parte...

ca să le arate adevărata Lui față.

De mare cinste și binecuvântare s'au încredințat acești trei apostoli ai Mântuitorului! Ei singuri au fost aleși să vadă ceia ce nici un ochiu pământean nu mai văzuse încă: Adevăratul chip al Fiului lui Dumnezeu.

O, chipul acesta minunat, care s'a arătat de atunci la atâția și atâția pierduți, cari s'au întors din prăpastia pierzării și L-au urmat apoi toată vieța lor — vrăjiți de frumusețea, minunăția și dulceața Lui.

Dar ca să-L vezi, trebuie să fii ales, și „dus la o parte“ dintre ceilalți, din mijlocul lumii. Trebuie să faci parte — și să te silești să faci parte! — dintre cei „puși de-o parte“ ca să fie „pârğa“ rodului jertfei Lui.

S'a schimbat la față

Ca apostolii să-L vadă și să se convingă cine este — Mântuitorul li-s'a arătat așa cum a fost și cum va fi. Le-a dat prin aceasta un semn, o dovadă care nu mai putea fi îndoielnică, că El este într'adevăr Dumnezeu adevărat din Dumnezeu cel adevărat.

Mântuitorul s'a schimbat asemenea soarelui și luminei, pe când se ruga. Iată o dovadă că rugăciunea poate și va putea mereu să schimbe fața sufletului, să-l facă asemenea ființelor cerești.

Dar schimbarea Mântuitorului la față, a fost și arvuna făgăduinței minunatei schimbării prin care au trecut și vor trece toți copiii lui Dumnezeu „într'o clipă, într'o clipeală de ochi“ (I Cor. 15,52) îmbrăcând chipul Slavei Lui.

Însăși arătarea lui Moise și Ilie adevărate a ceea ce Moise — icoana celor cari vor ieși din

morminte la învierea dreptilor, iar Ilie care fusese mutat fără să vadă moartea — era închipuirea celor cari vor trece, fără să vadă moartea trupească „într'o clipeală de ochi“, la venirea Mântuitorului, prin schimbarea în haina Slavei Lui.

Este bine să fim aici...

Iată o dovadă despre ce Fericire mare îi așteaptă acolo sus, pe adevărații copiii ai lui Dumnezeu. Arătarea numai o slabă și o scurtă arătare a slavei Dumnezeirii Domnului Isus, a fost de ajuns să risipească și foamea și frica și oboseala, și somnul apostolilor, și înfiorați, vrăjiți, de fericirea aceia, să nu mai dorească nimic în lumea aceasta. Să nu mai dorească decât să rămână acolo, mereu acolo, la picioarele Lui, să privească fericiti, Fericirea Lui.

De câte ori nu-și vor fi adus aminte acești trei martori ai Domnului despre aceasta, și câtă

putere de răbdare și stăruință nu le va fi dat gândul acesta, înlunga apostolie a suferinții lor!.. Dar tot așa și cei credincioși „cari privim cu fața descoperită ca într'o oglindă slava Domnului și sântem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă prin Duhul Domnului“ (II Corințeni 3,18) — ce nădejde minunată avem în asta și ce îndemn să ne purtăm asemenea stăruinței Lui, ca să fim pe veci cu El!..

O ce fericire mare îi așteaptă pe cei credincioși acolo! Psalmistul David striga plin de extaz „Ferice de ceice locuiesc în Curțile Tale“..

Iar pe lângă Nădejdea acestei negrăite și veșnice fericiri, o, ce sânt măruntele și scurtele suferinți din lumea aceasta?

Să trecem dar peste ele cu ochii Sus

Trei colibi...

În clipa acelei minunate fericiri, Petru nu se mai gândea la sine; nu se mai îngrijea de sine. Se îngrijea de alții să le facă colibi.

Tot așa și cel credincios, când odată i-a fost arătată Slava lui Dumnezeu, și El i-a „ales de-o parte“ s'o vadă, el nu se mai gândea la „eu“ său. Se îngrijează și se luptă mai mult pentru alții, pentru mântuirea și fericirea altora.

Am văzut oameni credincioși flămânzi, căci hrana lor o duceau altora; goi, căci îmbrăcăminte lor o dau altora. Bolnavi, săraci, slabi, — căci și sănătatea și averea și puterea lor, o dăduseră, o împărțiseră fără cruțare altora.

Și într'adevăr, un copil al Domnului așa este și numai așa poate să fie: lepădat cu totul de sine căutând cu totul folosul aproapelui, așa ca Mântuitorului Său. Căci El așa a fost.

Iar cel ce va fi pe pământ asemenea Lui, va fi și în ceruri așa ca El.

Să punem la inimă aceasta!..

T. DAR

SENINUL

cel după multă înnoare

Ploase o săptămână întreagă. Fusese tot timpul, o vreme posomorâtă și întunecoasă. Astăzi deodată, sfios, razele soarelui începură a străbate prin pânza de nori. Pe'necetul apoi nori se risipiră. Pământul fu îmbrăcat în dulce și mângăietoare lumină. Plante, copaci, pașiști, toate râdeau în soare. Cerul devenise de un albastru atât de minunat, încât parcă seninul lui și-se cobora până în sufiet.

Privind minunăția aceasta, m'am gândit: cât de multă asemănare este între aceste minuni ale firii și vieța noastră cea sufletească.

Într'adevăr, de multe ori și în vieța noastră, vine câte un timp de „înorare“ și tristețe, câte o vreme de neazuri și încercări, când sufletul parcă ni-se cufundă într'o adâncă noapte de dureri și suferințe. Dar, dacă știm și în acest timp să ne încredem în Domnul, dacă îl rugăm să rămână cu noi (Luca 24,29) o! binecuvântat va fi rodul ce îl vom secera pentru sufletul nostru!

După o asemenea „noapte“,

O creștini!

O, creștini din lumea asta, a-ți putea să-mi spunei oare, Care fiară nemiloasă, care fiară, 'ngrozitoare
Vatămă creștinătatea cu vicleana ei furie
Aruncând-o în pierzare și în iad și'n pușcărie?

Care șarpe roade trupul omenirii subjugate?
Care diavol mână lumea la urgi și la păcate?
Care duh viclean înșeală miile de suflete ce mor?
— E — alcoholul blestematului, e — alcoholul 'nșelător!

O, creștini, vedeți prăpădul! — rupeți lanțul blestemat,
Frângeți sub călcăiul vostru capul șarpelui spurcat!
Cereți ajutor la Domnul și — alungați-l dintre voi,
— E dușmanul ce vă duce la peirea de apoi.

C. Tărie

Gânduri creștine

O faptă bună în viață de-ai făcut-o oarecui

Nu-o mai spune nimănui!

Căci de o știe lumea toată,

Sau te-astepti la vrea răsplată,

— Să-ți fi dat întreg avutul unui frate-al tău mai mic

N'ai făcut nimic, nimic.

Ia aminte că la Domnul prețuită este fapta

Numai dacă stânga frate, nu știe ce face dreapta.

* *

De 'ntâlnești pe-un schilav frate, lângă pod milă cerând,

Să nu treci zicând în gând

Nu-i vrednic să-i dai niciodată

Căci merge 'n crâșmă și se'mbată.

Dumnezeu în dreapta-i judecată, când pe sărac ai ajutat

Iși vede gândul tău ascuns și inima cu care-ai dat,

I. Sârbu

o „lumină“ binecuvântată va răsări în inimile noastre. Cunoștința Domnului vă crește și se va înmulți în noi, toate puterile sufletului ni-se vor înviora și un semn de bună pace va încununa vieța noastră.

Văd eu însămi vieța mea: parcă niciodată n'au înaintat atât de mult în ce e sufletești, ca în vremea cât o suferință, un neaz, mi-am fost oaspeți ai Vieții. Aceasta a fost școala, în care mai mult am învățat să-l cunosc pe Domnul.

O, voi toți acei cari suferiți! Indurați cu răbdare, încercările ce Domnul vi-le trimite. Că aceasta e un semn al dragostei lui Dumnezeu față de voi. După ce veți fi trecut cu răbdare prin această „școală“ a Domnului, veți culege „rodul dător de pace al neprihăririi“ (Evrei 12,11).

Socotiți orice întristări, ca umbre ale ale binecuvântărilor, ce vor urma.

I. Călăuză

O hotărâre e sf Sinod

Ministerul Educației Naționale a făcut cunoscut revizoratelor școlare că sf. Sinod a hotărât ca preoțimea să suplinească în mod automat pe învățători, ori de câte ori aceștia ar fi chemați pentru concentrări sau mobilizări.

O predică a lui Napoleon

Pe insula singuratică sf. Elena stătea împăratul Napoleon I (prizonier) de vorbă cu generalul Montoton „Ce crezi despre Hristos?” întrebă împăratul. „Trebuie să mărturisesc că nu prea m'am gândit la chestia aceasta” răspunse generalul. „Păcat că nu te-ai gândit”, zise împăratul. „Vezi, mulți ar fi murit pentru mine, în zilele mării mele, când eram eu acolo. Li îmbărbăta persoana mea, privirea mea, pilda mea. Dar acum că sunt exilat la sf. Elena, cine se mai luptă pentru mine? Cine cucerește țări pentru mine? Cine mi a rămas credincios? — Ce deosebire în reșoarta mea schimbătoare și cea a lui Isus Hristos. Ce prăpastie între prăbușirea mea și împărăția vecinică a lui Isus Hristos! Eu n'am murit încă și toate războierile mele s'au spulberat, pe când Hristos și împărăția Lui sunt tot așa de vii ca în timpul vieții Lui pe pământ. Prin cuvinte înflăcărâte preamărea suveranul exilat slava veșnică a împărăției lui Hristos. „Aproape în toate țările lumii se predică cuvântul Lui peste tot e iubit și preaslăvit. Pentru care om, ar fi soldații gata să pornească în război și cucerire chiar după moartea lui?”

Eu trăesc, dar ostașii mei m'au uitat. Alexandru cel mare, Cesar, Carol cel mare, eu, însumi, am întemeiat puteri mari, dar pe ce le-am clădit? Pe putere. Isus Hristos a întemeiat împărăția Lui pe dragoste și până astăzi se găsec miile de oameni cari își dau viața cu bucurie pentru El. Hristos cere ceace e mai

greu de dobândit. cere dragoste. Cere inima omului, și-a câștigat o! Prin aceasta se cunoaște ființa lui Dumnezeu. Toți cari se încred în El, simt puterea Dragostei Lui supranaturală. Ei iubesc pe Unul pe care nu L-au văzut niciodată. Iată ceva ce nu poate pricepe o minte omenească. Cu cât mă gândesc, cu atât mai mult mă conving de Dumnezeirea lui Hristos.”

Talmăcire Sora Maria

Dintr'o inimă...

*Dintr'o inimă smerită
Plină de cerescul Har
Nu va eși niciodată
Nimic din ce-i amar.*

*Dintr'o inimă curată
Predată lui Dumnezeu,
Nu răsare niciodată
Chiar nimic din ce e rău.*

*Dintr'o inimă sfințită
De-acel Sânge minunat
Nu va eși niciodată
Nici minciună nici păcat*

*Ci din inima aceasta
Curățită de-orce rău
Pururi va țâșni iubire
Și cântări lui Dumnezeu*

Ștefan Mitric

SICRIUL

Un om bogat avea mare frică de moarte. De câteori vedea că a murit cineva în sat și îl duce preotul la cimitir, îl apuca groaza.

În r'o zi, ce se gândi el? Porunci unui tâmplar să-i facă un sicriu luxos și o cruce mare să le aibă când va muri. Apoi când venea la el vreun prieten, îl ducea și în camera acea, arătându-i lucrurile și spunându-i că s'a pregătit de moarte. Dar omul nostru nu se grijea câtוש de puțin pentru suflet. Injurăturile

curgeau ca ploaia din gura lui. O fărimitură de pâine n'ar fi dat la săraci. Totuș el credea că s'a pregătit de moarte.

Dumnezeu însă, care vedea și știa tot, a răsturnat planurile lui și iată cum:

Plecase cu căruța la un drum cam lung, Merse merse până înseră. Iată că ajunge la o apă mare peste care era un pod. Dă bici cailor și vru să treacă. Dar când era pe la mijloc, caii se sperie, își iau nălucă și atunci el voi să se arunce din căruța. Dar în loc să pună picioarele pe pod, se scăpătă și căzu în apă. Nefiind nimeni pe acolo ca să-i vină în ajutor, se înneacă; iar a doua zi s'a găsit doar caii și căruța.

Și-acum alta; în sat moare tot în acea zi un om sărac, dar tatăl său de Dumnezeu. Femeia lui alergă în toate părțile și nu știa cum să-i pregătească cele de înmormântare fiindcă nu prea avea bani. Iată însă că vine la ea soția celui ce se înneacă, care fie de rușinea oamenilor, fie de frica lui Dumnezeu, i-a dat sicriul și celelalte lucruri ale soțului ei. Și astfel s'a făcut o înmormântare frumoasă celui sărac.

Așa știe Dumnezeu să pedepsească pe cel rău și să răsplătească pe cel credincios.

Iar noi creștinii, să luăm învățatură și să ne grijim mai mult de suflet de cât de trupuș căci așa ne a învățat și Mântuitorul. El a zis: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte lucruri vi se vor da deasupra”. Luca 12:31

I. TĂRIE

Slavă Domnului

Slavă Domnului din Cer
Că nu m'a lăsat să pier,
Slavă lui Isus iubit
Că pe mine m'a mântuit,

Când zăceam în grea durere
Fără nici o mângăere
Numai El m'a cercetat
Și-a Lui mângăeri mi-a dat.

„Tie Doamne-ți mulțumesc
Isuse 'mpărat Ceresc
Și-ți cânt plin de bucurie
Pentru tot ce-ai făcut mie.

Și te rog mereu: mă ține
Viața'n treagă lângă Tine
Ca toata vieța mea
Să fac numai voia Ta.

Lăudat să fii mereu
Doamne sfinte Dumnezeu.
Că Tu ești al meu sprijin
De-acum până'n veci — Amin

Iacob Suciu

Valea Largă-Turda

DEMULT

Când gloata lăspitind, Ji-aduse
Femeia prinsă în păcat,
După mustrarea ta Isuse
Cu piatra nimeni n'a mai dat..

Dar azi se întrece să arunce
Întâi — și-acel mai păcătos!
— O de-ai mai scrie ca și-atunce
Isuse, un cuvânt pe jos.

ISTORIOARE MORALE

In grija Domnului

Un credincios suferind, se tot neliniștea mereu din pricina gândului că dacă el ar muri, copiii lui ar rămânea pe drumuri și ar muri de foame.

Într'o zi sta și se uita la un cuib de păsărică, cum puișorii așteptau cu lăcomie hrana pe care le-o aducea mereu în cioc mica lor mamă.

Iată — se gândea el, — și acești bieți puișori, ce s'ar face dacă mama lor ar muri! — ar muri și micuții de ei de foame.

În ceialaltă zi, umblând pe acolo văzu cu durere cum un uliu se repezi de sus și prinse în ghiare de biata păsărică, mama puilor golași din cuib. Intristat credinciosul se gândea cu durere, că puișorii sunt pierduți, vor muri de foame. Dar n'a fost așa. În celelalte zile el a văzut cum altă păsărică a venit și le ducea mereu musculițe și gândaci, iar puii ciripeau tot așa de mulțumiți.

Iată — gândi rușinat omul! — cât de mare este Tatăl ceresc, și cum se îngrijește El de toate, și nimic nu-i este neștiut! Cum poartă El grijă și de acești sărmani puișori rămași fără mamă! Cu cât nu

va purta El mai mult grija față de noi, față de cei ce se încred și se încredințează în grija Lui și în paza Lui!

Căci cu cât mai mare preț au copiii Lui, decât bieteale paseri ale cerului! (Matei 6,26)

Și din aceia zi, s'a încredințat cu totul în mâna Lui (Ps. 37,5).

Cum te rogi tu?

Un credincios spunea:

Când mă rog, eu am ochii în ochii Tatălui ceresc așa cum un copil când roagă pe tatăl său îl privește în ochi, și are gândul numai la el. Când văd că treburile lumii îmi iau gândul dela rugăciune, eu încep rugăciunea din nou. Și nu mă rușinez să spun că de multe ori a trebuit să-mi încep rugăciunea dela capăt.

„Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, ve-ți primi” zice Mântuitorul (Matei 21,22). Când nu primești înseamnă că ceri rău (Iacov 1,6).

Întâlnirea cu Tatăl

Un student care își făcea școala departe de casa părintească, se dedase la toate păcatele și poftetele cele rele. Camera lui era totdeauna plină de tovarășii cei stricați cari îl

aduseseră pe aceste căi rele. În camera lui, studentul avea un chip al tatălui său. În vremea săvârșirii lucrurilor urâte, studentul totdeauna întorcea chipul tatălui cu dosul spre el fiindcă nu-i putea suferi privirea mustrătoare cu care îl urmărea.

Dela o vreme, tatăl auzind de isprăviile lui, a venit el însuși să-și vadă fiul. A deschis ușa larg și s'a oprit în prag, privindu-și fiul drept în ochi. Fiul s'a cutremurat, s'a îngrozit. Trebuia să dea ochi cu tatăl său; acest chip nu-l mai putea întoarce. La fel se întâmplă și cu creștinul din lume care spune că are un tată în cer dar în faptele mârșave pe care le face caută să-l „întoarcă chipul”, crezând că așa nu-l vede când face răul — și va scăpa de mustrarea Lui. O vieță întreagă umblă cel păcătos să „întoarcă fața lui Dumnezeu” când face păcatul, dar odată el se va întâlni față în față cu El. Și atunci cuvânt nu va avea.

Iubitul meu cel care li întorci azi chipul, trebuie să te întâlnești odată cu Dumnezeu! Ii vei putea privi atunci încrezător în ochi, sau ochii tăi se vor plecavinați în jos la vederea Lui?

T. Dar

„La stări noi -- oameni noi!“
A spus M. Sa Regele Carol II într'o vorbire
cu un ziarist francez

Zilele trecute a fost aici la București un vestit ziarist din Franța, făcând o vizită în țara noastră.

Cerând o audiență la M. Sa Regele nostru — a fost primit, stând mult de vorbă cu suveranul nostru și cerându-i deslușiri.

Vorbind despre stările de azi din țara noastră, M. Sa i-a spus între altele: „Am fost siliți să luăm hotărârile ce trebuiau... Nu se mai putea merge așa, cu rândurilele vechi... Nu se mai putea cu numărul scandalos al partidelor politice cari nu urmăreau decât lăcomia... Țara se prăpădea văzând cu ochii, trebuia să găsim altceva, — și s'a găsit!“

În munca această mare, am găsit un colaborator care m'a înțeles și în caream deplină și absolută încredere. Este d. primministru Armand Călinescu. Ne înțelegem perfect.

Vechii profesioniști ai politicei vechi, s'au dus — și-au trăit timpul.

Acum la stări noi, avem oameni noi. — Numai așa putem merge înainte — a încheiat M. S. Regele.

După secetă mare -- ploii mari

Marii rupei de nori în țara -- Grindină trasnetă și inundații pagube foarte mari

După seceta mare care a ars săpătămâni de arândul dogorind în soare totul — săptămâna trecută vremea s'a schimbat dintr'o dată, în furtuni cu ploii mari și grindină, făcând pagube mari, pe alocuri și victime omenești.

În Bucovina, mari rupei de nori s'au abătut inundând mai multe sate printre care și orașul Cernăuți. Vântul puternic a rupt pomii, sălpii de telefoane etc.

La Târgoviște numeroase case au fost descoperite iar grindina puternică a nimicit sămănăturile făcând pagube de milioane. Trei hectare cu tutun a fost nimicită complet (dacă de-aceasta nu-i pagubă!) Numeroase sonde din reg. Gura Ochiței au fost răsturnate.

În județul Botoșani, trăznetul a aprins o șură din com. Ripiceni, unde erau scutiți o turmă de porci, făcând să ardă și șura și porcii. În gara Trusești, trăznetul a aprins o stivă de traverse.

Valurile Someșului a luat căruța săteanului Stejerean Alexe din Jibou în care se afla el împreună cu femeia și doi copii. Cu mare greutate au putut fi scăpați de riște oameni curajoși.

De altfel nu numai peste țara noastră s'a abătut acest strigăt al cerului Valul acesta de răceală și furtuni a venit dinspre apus și trecând peste țara noastră s'a îndreptat spre Polonia și Rusia.

În Anglia, după cum scriem și în altă parte, a nins. A nins acum în luna lui Cuptor.

Și iacă așa fraților, Dumnezeu strigă pe noi să ne aducem aminte de El. Că și vremile astea așa cum umblă acuma, tot un glas și o chemare a Lui sânt pentru noi, că doar, doar ne vom pocăi de faptele noastre rele și ne vom întoarce la El!

Hai frate să-L ascultăm!

Nr. 60 Un războiu fără zăngănit de armă

Neliniștea și războiul caracterizează epoca noastră. Asistăm la mișcări de expansiune, la nemulțumiri și privațiuni datorite unor insuficiențe sociale cari conduc adesea la războaie între popoare, războaie puse sub semnul devastării, cari ocazională masacre și... ne fac să uităm marile războaie pe care omenirea le duce zilnic fără zăngănit de arme într'un scop grandios: războiul contra tot ce amenință sănătatea omului.

Epidemii și numeroase maladii periculoase amenință pe locuitorii pământului și strigătul: „La arme!“ răsună pentru muncitorii lumii medicale. Lupta contra paludismului și a instrumentului său, anofelul, e un caz tipic. Medicii dispun de trei metode: vindecarea bolnavului, mijloacele preventive, adică întrebunțarea chininei, și distrugerea țânțarilor. Aceste trei

mijloace alcătuiesc o trimitate în această luptă formidabilă. Instrumentul maladiei e combătut fără încetare prin secarea mlaștinilor ce-lace reduce întinderea pe care anofelul se multiplică: bolnavii sunt vindecați prin cure de chinină, iar epidemiile sunt evitate prin măsuri preventive.

Trebuie să menționăm faptul că Comisiunea paludismului a Societății Națiunilor care a săvârșit și săvârșește încă atâtea opere mărețe, recomandă în ce privește dozarea corectă a chininei ce profilaxie împotriva paludismului 400 miligrame de chinină pe zi în tot timpul sezonului paludismului și încă câteva zile după; iar ca tratament — o doză zilnică de un gram până la un gram 300 miligrame de chinină timp de 5-7 zile (121).

— Lupii la oi!. O haltă de lupi au atacat o stână de oi în com. Bucium județul Iași. Cumare greutate au putut fi alungați după ce au sfâșiat 6 oi. Ca în dricul iernii.

— Scrum și fum. O socoteală nouă arată că în fiecarean se fumează în țară tutun și țigări pe peste 3 mil. lei. Ca niște hornuri de fabrică! Fum și scrum se alege din agoniseala bietului român.

Asupriții noștri frați sufăr greu sub jugul unguresc

Zilele trecute a scăpat peste graniște români de-ai noștri, fugând din Ungaria. Și lucruri dureroase au spus acești frați ai noștri că sufăr și îndură toți românii rămași acolo sub vitrega stăpânire maghiară.

Dar asupriții mai rău sunt acei cari fiind sub stăpânirea cehă, au ajuns azi sub călcătul unguresc.

De unde până mai eri aveau școale-

le și bisericile lor libere, azi li s'au luat toate acestea pe seama statului.

Limba românească e oprită cu desăvârșire. Celor cari nu știu ungurește, li-se fac, o mulțime de greutăți și necazuri.

Iată câte înduri când ajungi sub cisma unui dușman atât de pușin om. Ferește-ne Doamne.

— oo —

Pentru tinerii studenți o meserie nobilă și bănoasă: aviația

Ministerul Aviației și Marinei atrage atențiunea tinerilor cari au terminat liceul, asupra avantajilor serioase pe care le oferă aeronautica.

Întâind în școala de ofițeri de aviație „Reg. Carol II“ în București, după doi ani tineri ajung sublocotenenți, iar după aceasta la intervale scurte de stagiu, se pot ridica mereu tot mai sus, destul de repede, pe scara erarhie.

Pe lângă că această meserie e frumoasă și nobilă, ea este și cea mai bine plătită dintre toate, având pe lângă soldă, o mulțime de altfel de „îndemnizații“ ridicându-se până la 12 mii lei lunar.

Condițiunile de înscriere au fost publicate în Monitorul Oficial Nr. 156 din 10 Iulie.

Înscrierile la examenul de admitere se fac până la 25 Oct. 1939,

Bătrânii americani și războiul din Europa

Până acum câțva timp, America avea o lege care oprea cu desăvârșire amestecul ei, în războaiele ce s'ar ivi în Europa. Aceasta și după ce în războiul trecut, ajutând țările europene, a făcut mari cheltuieli de oameni și materiale care în cea mai mare parte nu li-s'au plătit nici până azi.

De câțva timp însă, d. Roosevelt,

caută cu orice preț să schimbe această lege așa ca într'un viitor război America să se poată amesteca direct și imediat. Vrea președintele Roosevelt, dar senatorii, bătrânii parlamentari americani — nu vreau. Și acum se dă mare luptă de păreri între ei.

Până la capăt nu se știe cine va învinge.

ȘTIRI MARI UNTE

— M. S. Regele în Turcia
Zilele acestea M. S. Regele nostru însoțit de Marele Voevod Mihai au plecat în Turcia.

— Credite pentru prieteni a deschis Anglia. Astfel României se va acorda un credit de 5 milioane și jumătate lire sterline, Poloniei 8 milioane lire, iar Greciei 2 milioane lire sterline — pentru înzestrarea apărării naționale.

— Dezertări din Ungaria. Câteva sute de dezertori din Ungaria au fost judecați până acum de către Tribunalul Militar din Cluj. Zilele acestea a mai dezertat un plot, major și câțiva soldați. Toți cei cari vin de-acolo spun că vieța e așa de grea încât nu mai pot trăi.

— Una pentru alta. După bombardamentul de scrisori pe care Anglia l-a aruncat asupra Germaniei, aceasta la rândul ei, printr'un anume X. Kessemeler, a trimis câteva zeci de mii de scrisori la adrese engleze, măsurând cu aceeași măsură...
O, dac'ar fi numai de astfel de... bombe!

— Ard grânele. În com. Dușești jud. Bihor, a ars zilele trecute aria de grâu cu mașina cu tot. Deasemenea în mai multe alte comune. Oameni buni păziți-vă mai bine recolta; în ea e toată truda voastră de un an.

— Acordul anglo-rus, nici până acum nu s'a putut încheia. Și din asta apa merge tot la moara d-lui Hitler.

715 avioane

au doborât japonezii dela ruși
Acolo, departe în Răsărit, războiul ruso-japonez continuă cu furie.

Comunicatele date de comandamentele celor două armate sunt destul de încurcate. Fiecare vestește biruința de partea lui. Japonezii spun că înving ei; rușii, că biruința e de partea lor.

Lucrul adevărat este că acolo e bătăie destul de mare. Zilele trecute comandamentul japonez vestea că aviația japoneză a doborât până acum 715 avioane dela ruși.

Asupra D-vs.!

... a lucrărilor Dvs. și a preocupărilor Dvs, se publică în cele 120 000 ziare și reviste din lumea întreagă articole și notițe care vă sunt absolut necesare. Dacă doriți să aveți aceste articole și notițe prețioase, ca și instituțiile din streinățate și din capitală țării noastre, adresați vă și Dvs. agenției

SERVICIUL GAZETELOR

Directori: Aurel M. Alicu și Em. Samoilă București, str. Sf. Constantin 24, Telefon 3.16.15 care vă dă cu plăcere orice lămurire suplimentară și vă face la cerere și probe gratuite,

Citiți, plătiți și răspândiți
foaia
„VIEAȚA CREȘTINA“